

Нарбасъ. — Съ прѣстжиленіето ли? казвате?

Явленіе V

МЕРОПА НАРБАСЪ ЕВРИКЛЕСЪ ИСМЕНІЯ

Исменія. — Врѣме е вѣче, Господжо, за да съберате всичкытѣ силы на душата си. Народътъ съ голѣма жѣдностъ чака брако-сочитаніето ви. Мѫчителътъ прилича като да ся готви на единъ лърцина отъ колкото на единъ свадба. Жрецътъ, поткущенъ отъ златото на Полифонтъ, разказалъ на народа че тая женидба била щеніето на Боговетъ, а народътъ безъ да познава скрѣбътъ която ви мѫчи пріель я съ радость.

Меропа. — Скрѣбътъ ми причинява радостътъ на народа!

Нарбасъ. — Какво жалостно прѣдпріятіе за избаваніето на сынь ви!

Меропа. — Найстина, то е едно ожасно прѣдпріятіе.

Нарбасъ. — Нѣ смъртътъ на сына ви е още по-лошава.

Меропа. — Е добръ, отчаеніето ми върнѫ дѣрзостътъ. Да идимъ проче всичкы въ храмътъ дѣто ма очаква обидата, да покажимъ сына си на множеството като го по-